

Я народився на землі...

Дмитро Павличко

Я народився на землі
Від батька, що орав ту землю.
Ніколи я не відокремлю
Себе від хлопської риллі.
Із неї виріс я, немов
Пшеничний колосок зернистий.
Я тілом — дужий, духом — чистий:
В мені землі моєї кров.
Мої зернини — то слова.
Як відберуть їх на насіння —
Мене чекає воскресіння,
І сонце, і весна нова,
І слави жнива золоті.
Та мав би вищу нагороду,
Як стали б хлібом для народу
Хоч на єдиний день в житті.
1957